

[Aksel Larsen.]

at vi har forladt denne Overbevisning, faar man kolossal Sympati for de Anskuelse, man anerkender, at vi havde i hvert Fald for et Par Aar siden. Det faar nu være, hvad det være vil, men det ærede Medlem paastaar — jeg vil gerne have den højt-ærede Formands Tilladelse til at komme med et Par Citater —, at

„efter Komintern-Kongressen i 1935 har man fuldkommen opgivet den revolutionære Politik, men det, der i saa Tilfælde samtidig burde være sket, nemlig Ophævelse af Kommunistpartierne i Vest-europa, det er ikke sket, og hvad er Resultatet?“

Det ærede Medlem siger videre:

„Den Politik, de stiftedes paa, dannedes paa, vandt frem paa, har de selv højtideligt taget Afstand fra og arbejder nu uden Principper, men udelukkende paa at opretholde et Partiapparat, som kun kan tjene til Splittelse af den danske Arbejderklasse.“

Jeg synes ærlig talt ikke, at man skal tale om Strikken i hængt Mands Hus. Det maa vel være tilladt at sige om det danske Socialdemokrati, at den Politik, det stiftedes paa, dannedes paa, vandt frem paa, har det selv højtideligt taget Afstand fra og arbejder nu uden Principper, men det arbejder ganske vist paa at opretholde et Partiapparat, der er stiftet udelukkende med Opretholdelsen af Splittelsen for Øje.

Jeg er i den heldige Situation at kunne dokumentere min Opfattelse. Jeg staar her med en Protokol fra Socialdemokratiets Aalborg-Kongres. Dær vedtog man et politisk Manifest, hvori man sagde følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse meget gerne vil citere, saa at det kan komme i Rigsdagstidende:

„Erkendelsen af de saaledes antydede Ændringer i Verdensudviklingen berettiger naturligvis til at underkaste Teorier og politiske Programmer en Prøvelse. Thi hvad der før syntes fast og uforanderligt, er for længst undergivet Forvandlingens Lov. Om Forvandlingen imidlertid er helt fuldbyrdet, er endnu usikkert, og det er derfor ogsaa betemmeligt, at man venter med Udformningen af Principper og Programmer, indtil Samfundet har antaget Former, som viser mere Fasthed.“

Oversat til lettere forstaaeligt Sprog: Alt flyder, vi kan ikke rigtig se, hvilke Principper det kan betale sig at have; derfor erklærer vi vore hidtidige Principper døde

og magtesløse, og naar der saa er gaaet et Stykke Tid og Forholdene har afklaret sig, skal vi hitte ud af, hvilke det er værd at anskaffe sig. Jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der har været med til at vedtage noget saadant, skal tale saa sagte om Principper i Forbindelse med andre.

Og hvad dette Partiapparat, der tjener Splittelsen, angaar, tænker jeg paa den saakaldte HIPA-Central, hvis Leder sidder her i Tinget. Den er dannet af Socialdemokratiet officielt med det Formaal at sprede Oplysning og Information ganske vist, men hele dens Arbejde er gaaet ud paa om muligt at uddybe Splittelsen i den danske Arbejderklasse. Og saa ændrer det i det Forhold ikke noget, at man har spillet ynkeligt Fallit. Lederne af HIPA-Centralen forsøger alligevel at opgalvanisere HIPA-Gruppernes Lig og om muligt fortsætte deres Arbejde. Det skyldes, at man har opdaget, at det, man kalder Splittelse, er Anstrengelser fra visse Dele af Arbejderbevægelsens Side paa at forhindre visse Ledere i Socialdemokratiet i at slutte en Pagt med Borgerskabet til Arbejderklassens Skade. Derfor er nu HIPA-Centralen og HIPA-Grupperne kommet i Konflikt med udslag-givende Dele af den danske Fagbevægelse, og Opgalvaniseringen af den — hvis den lykkes — skal sikkert tjene Kampen for Ænsretning af Fagbevægelsen i HIPA's Aand. Jeg tror nu ikke, det lykkes.

Men maa det saa være tilladt at sige, at vi har ikke forandret vor Grundanskuelse, og det ved det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Det ærede Medlem mener at kunne bevise, at vi har gjort det, ved at henvise til, at dels har vi jo stemt socialdemokratisk for nylig, dels har vi fremlagt noget, som det ærede Medlem vil kalde et almindeligt Reformprogram. Maa jeg saa dertil sige, at socialdemokratiske saakaldte Teoretikere ynder at gaa rundt i den socialdemokratiske Ungdom og fortælle, at Kommunisterne er meget gammeldags, for de bygger paa den gamle Marx og ikke paa den nye, men paa den, der skrev det kommunistiske Manifest. Vi bygger ganske vist paa den Marx, vi anerkender ikke Delingen mellem en ung og en gammel Marx. Men i det kommunistiske Manifest staar det udtrykkelig skrevet af Marx, at Kommunisterne har ikke noget særligt Program, som afviger fra Arbejderklassens almindelige Program. Og det gælder ogsaa for Kommunisterne i Dag. Vort dagsaktuelle politiske Program er et Program, som hver eneste Arbejder i dette Land